

— — — — — и т. н. № 17 има у Лермонтовъ правилень четиристжпенъ дактиль съ цезура по срѣдата, който отчасти не е спазенъ въ прѣвода, защото вториятъ и четвъртиятъ стихъ у него иматъ прѣдъ цезурата недактилна, а хорейна стжпка. Размѣрътъ на № 18 е очевидно забърканъ отпослѣ; въ основата на тая пѣсень лежи ттистжпенъ амфибрахий. № 20 има правилень дактиль — — — — —, а послѣдниятъ стихъ на строфитѣ е — — — — —.

Отъ казаното дотука се вижда, че малкото стихотворения на Чинтуловъ сж бѣдни по размѣръ, но доста богати по ритмъ. Въ тѣхъ липсва само анапестътъ, рѣдкъ и доднесъ у нашихъ поети. Като прѣподавателъ по реторика, Чинтуловъ е познавалъ теоретически добръ руското стихосложение и е давалъ свои български примѣри на ученицитѣ си. Така у него за пръвъ пжтъ се явяватъ различни стихотворни размѣри, правилно прокарани въ едно вече поетическо съдържание и съ несъмнѣно музикално чувство, което особено добръ се характеризова въ четиристжпния ямбъ.

Рима — у Чинтуловъ римата е доста хубава. Бѣли стихове и у Чинтуловъ нѣма и рѣдко римуванятия *abab* или *aabb* и т. н. сж незвучни или асонансни. Като се има прѣдъ очи, колко докъсно римата у насъ е занемарена, трѣбва да се признае и въ това отношение голѣмото прѣдимство на първия ни поетъ. Римитѣ му — мъжки, женски и дактилни — нерѣдко изненадватъ по богатство и звучностъ. Особено въ „Двама приятели“. Още въ първитѣ пѣсни на Чинтуловъ римата е разнообразна; глаголитѣ рими, така натрапващи се на бездарни и започващи поети, сж рѣдки у него, и тамъ, дѣто ги има, не правятъ впечатление за бѣденъ римиченъ изразъ. Интересно по римитѣ си е още първото стихотворение на Чинтуловъ; макаръ че то има 11 строфи, римуване съ еднакви думи не е повторено; отдѣлни думи въ края на стиха, ако и повторени, се римуватъ съ нови рими. Въ първитѣ пѣсни срѣщаме строфи съ интересна и добра рима:

Но мислишь ли ти, рожбо мила,
Че ще да имамъ азъ покой;
Кога отъ радость и безъ сила
Любезный образъ спомня твой? (№ 1)